

ಉತ್ತರ: ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಜಪ ಬೇಜಾರಾಗುವುದು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಮಿದುಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಸೋಮಾರಿತನದಿಂದ ಜಪವು ಬೇಜಾರಾಗುವುದು. ಸಾಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬೇಜಾರಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ವಿರಾಮವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಮೇಲು. ಆಗ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ಹುಚ್ಚರಾಗಬೇಕಾಗಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೆ ಜಾಗೃತವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕನಸು ಕಾಣಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಶುದ್ಧ ಸೋಮಾರಿತನದಿಂದ ಆಗಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿ ಜಪಮಾಡಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಕರ್ಮ ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ದಯೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಭಾವವಿರಬೇಕು?

ಉತ್ತರ: ಇತರರಿಗೆ ದಯೆಯಿಂದ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಭಗವಂತನೇ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವನೆಂದು ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು?

ಉತ್ತರ: ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶಕ್ತಿಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಈಡೇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಇದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು.

ನಿಷ್ಠೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, “ನಿಷ್ಠೆಯೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಪ್ರಾರಂಭ. ಎಲ್ಲಾ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ ಮಧುವನ್ನು ಹೀರಿ. ಎಲ್ಲರೊಡನೆಯೂ ಸಹಕರಿಸಿ ಸ್ನೇಹದಿಂದಿರಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೌರವ ತೋರಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೌದು ಸಹೋದರನೆ, ಹೌದು ಎನ್ನಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಆದರ್ಶದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಡಬೇಡಿ.” (ಕೃತಿ ಶ್ರೇಣಿ, ಸಂ. ೧, ಪು. ೩೩೬).

ಇವಿಷ್ಟನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಉದಾಹರಿಸಿದ್ದೇವಷ್ಟೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ನೀಡುವ, ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಸಮಗ್ರ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಬೆಳಕು ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಕೃತಿ ಪರಿಚಯ:

ಆಂಗ್ಲಮೂಲ: **The Complete Works of Swami Vivekananda**, (9 Volumes), Advaita Ashrama, 5 Dehi Entally Road, Kolkata 700 014. Rs. 1350

ಕನ್ನಡ ಅವೃತ್ತಿ: ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕೃತಿಶ್ರೇಣಿ, (೯ ಸಂಪುಟಗಳು), ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮ, ಯಾದವಗಿರಿ, ಮೈಸೂರು ೫೭೦ ೦೨೦. ಬೆಲೆ: ೧೦೦೦/-

SPROTS TEX

Sports Wears People

A Name that Stands for Highest Quality and
Customer Service for over three decades

**Mfrs. of: World Class Sports Banians, Shorts &
Track Suits in Cloth and Colour of Your Choice**

Post Box No: 271, 11, Bungalow Road Extn, Tirupur-641602, Tamilnadu
Ph: 0421-2247508, 2246535, Fax : 0421-2243270
email : sportstex@vsnl.net

IN THE SERVICE OF TEMPLES OF EDUCATION SINCE 1974

ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ವಚನಸುಧೆ

ಡಾ. ಕೆ ಅನಂತರಾಮು

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮಾನಸಪುತ್ರರೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರ ಉಪದೇಶಗಳ ಸಂಕಲನವೇ 'ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ವಚನಸುಧೆ.' ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಗೆ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿರುವ ಲೇಖಕರು ನಿವೃತ್ತ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಾಗ್ಮಿಗಳೂ, ಉತ್ತಮ ಬರಹಗಾರರೂ ಆಗಿರುವ ಇವರು ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅನೇಕ ಬರಹಗಳು, ಸರಣಿಲೇಖನಗಳು 'ವಿವೇಕಪ್ರಭ'ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಶ್ರೀಯುತರು ಹಲವು ಯುವಶಿಬಿರ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಮೌಲಿಕ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಬಂದಿತ್ತು. ಅದನ್ನವರು ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠ ಪರಂಪರೆಗೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿಯೊಂದನ್ನು ಹಾಕಿದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ 'ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ವಚನಸುಧೆ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಸಾಕ್ಷಿ ನುಡಿಯುತ್ತದೆ. ಗ್ರಂಥದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯೂ ಮನೋಹಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಂಥವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗುರುಶಿಷ್ಯರ ಸಂವಾದರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಇದೊಂದು 'ಪ್ರಶೋಪನಿಷತ್ತು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಯುವಕರು, ಸಂನ್ಯಾಸದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ, ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿರುತ್ತ, ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಧ್ಯಾನ, ಪೂಜೆ, ಆಧ್ಯಯನ, ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ಗುರುಸೇವೆ, ಅತಿಥಿಸೇವೆ, ಲೋಕಸೇವೆ, ಲೋಕಸಂಚಾರ ಎಂಬಂತೆ ಆ ಅವಧಿಯ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ನಿಬಿಡವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಂತರಿಕ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಅವರು ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಹಿರಿಯ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಂದ, ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 'ಆತ್ಮನೋ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಂ ಜಗದ್ವಿತಾಯ ಚ' ಎಂಬ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಸೂತ್ರದಂತೆ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು, ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಜೊತೆಗೆ ಲೋಕಹಿತಕಾರಿಯಾದ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಬದುಕು ಈ ಎರಡು ಗುರಿಗಳಿಗಂದೇ ಸಮರ್ಪಿತವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಜೀವನ ತೋಲಾಟಗಳೇನು, ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹ್ಮಾನುಭವಿಯಾಗಿ ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುವ ಪರಿಯಂತು ಎಂಬುದರ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವವೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಶ್ರಮದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವಂತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ, ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಗುರುಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಮನೋಜ್ಞ ವಾದ ಉತ್ತರಗಳಿವೆ. ಕೆಲವೆಡೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರೇ ನೇರವಾಗಿ ಉಪದೇಶದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗದಿದ್ದರೇನಂತೆ, ಗೃಹಸ್ಥರಾಗಿಯೇ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಆಶಿಸುವವರಿಗೂ ಈ ಗ್ರಂಥವೊಂದು ತವನಿಧಿಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ನೇರ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರಿಗೆ (೧೮೬೩-೧೯೨೨) ಪ್ರಮುಖವಾದೊಂದು ಸ್ಥಾನ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಪರಮಹಂಸರೇ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಾನಸಪುತ್ರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಾದರೂ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳ ಮೇರು ವರ್ವತ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಕೊಲ್ಕತ್ತೆಯ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರನ್ನೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನವರು, ತಾವು ಮಹಾಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಯುವಕ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವ ಗುರುತರವಾದ ಕಾರ್ಯವೂ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ

ಕೃತಿಯ ವಸ್ತುವೈವಿಧ್ಯ

ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರು ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡವರಾಗಿದ್ದರು. ತಾವು ಪಡೆದ ದಿವ್ಯಾನುಭವವನ್ನು ಇತರರೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಲಿ ಎಂದು, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಅನುಭವ ಶಿಖರದಡೆಗೆ ಏರಿಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿನ ಉಪದೇಶಶ್ರೇಣಿ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಯತೀಶ್ವರಾನಂದರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಧನೆಯ ಆರಂಭದ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಸಲಹೆಗಳು, ಉತ್ತರಗಳು, ಉಪದೇಶಗಳು, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವ, ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವ ಅವರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ, ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಆಣಿಗೊಳಿಸುವ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂವಾದಗಳು ಇಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ, ಸಾಕಷ್ಟು ಪುನರುಕ್ತಿಗಳಿವೆ. ಆ ಪುನರುಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಬಲದಿಂದ ಹೊಸ ತೇಜಸ್ಸು ಕೊಡಿ ಕೊಂಡಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರ ನೇರಶಿಷ್ಯರಾದ ಯತೀಶ್ವರಾನಂದ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವರು ಆ ಸಂವಾದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಯತೀಶ್ವರಾನಂದರು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘದ ಚೆನ್ನೈ ನಿಂದ ಹೊರಡುವ 'ವೇದಾಂತಕೇಸರಿ' ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರು. ಅದೆಲ್ಲ ಬಂಗಾಳಿ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಆದ ಆಂಗ್ಲ ತರ್ಜುಮೆ. ಬಂಗಾಳಿ ಮೂಲದ ಕನ್ನಡಾನುವಾದವೇ ಪ್ರಸ್ತುತ 'ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ವಚನಸುಧೆ'. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದವರು ಯಾರು ಎಂಬುದು ಸೂಚಿತವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆಗಿದ್ದು ನಿವೃತ್ತರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಸೋಮನಾಥಾನಂದರೇ ಅದನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಆಶ್ರಮದ ಮೂಲಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅನುವಾದವು ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜವಾಗಿದೆ, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ.

೧೨೪ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಗ್ರಂಥವಿದು. ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನ, ಶರಣಾಗತಿಯ ಮೂಲಕ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ದೇವರು, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಪೂಜೆ, ಧ್ಯಾನ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಸಾಧುಸಂಗ, ಕೆಲವು ಸಲಹೆ, ತಪಸ್ಸು, ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಬರೆದ ಒಂದು ಪತ್ರ, ಪತ್ರದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು ಎಂಬಂತೆ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ೩೫ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. 'ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥ ಒಂದು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದಂತೆ ಇದೆ. ಸಾಧಕರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಲವಾರು ಸಂಶಯ, ಆತಂಕಗಳು, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸಿ ಪಾರಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವರು. ಕೇವಲ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಬರೆದುದಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಲ್ಲ ಅನುಭವದ ಮಾತು.

ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನೂ ಪಡೆದ ಪೂಜ್ಯತಮ ವ್ಯಕ್ತಿಯ, ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಿಂದ ಜೆನುಗಿ ಬಂದ ವಚನಸುಧೆ ಇದು'' ಎಂದು ಪರಿಚಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು, ಅತ್ಯಂತ ಮನನಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಂಥದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ:

ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ

ಪರಮಹಂಸರ, ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕೃಪಾಶ್ರಯಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೇ ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ಪರಮಗುರಿ ... ಎಂಬುದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಸಾವು ಎದುರಾದರೂ ವಿಮುಖರಾಗಬಾರದು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಸುಖಗಳು ಇವೆಯೋ, ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲವೂ ದುಃಖದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊನೆಗಾಣುತ್ತವೆ. ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಆನಂದ ಲಭಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯ.

ಹದಿನಾರನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಮೂವತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನ ವರೆಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆಯಲು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಕಾಲ. ಆಗ ಮನಸ್ಸು ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಕಾರವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾದ ಯಾವ ಮುದ್ರೆಯೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದಿಂದ ದೇಹ, ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ದೃಢವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದಿಂದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಾಡಿಯೇ ವಿಕಾಸಗೊಂಡು, ಅದರ ಬಲದಿಂದ ಅಪೂರ್ವ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿಯೇ ಮುಂತಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ. ನಿಜವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಜನರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಪರಮಹಂಸರ ಪದತಲದಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಮದುವೆ ಯಾಗುವವರಲ್ಲ. ಅವರು ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸುಖಭೋಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅರ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಳಂಕರಹಿತವಾದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಕಡುಕಷ್ಟವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹರಿತವಾದ ಕೃತಿಯ ಅಲಗಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆದಷ್ಟು ಕ್ಲೇಶಮಯವಾದ ಮಾರ್ಗ ಅದಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಸಾಧನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿರಾಸೆಯ ಮೋಡ ಕವಿಯುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು, ಅವು ನಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಸೆಳೆಯಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ನಾವು ಅಂಜದೆ ಅವುಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸುಖಭೋಗಗಳ ಆಸೆಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ತೊಡೆದುಹಾಕಬಲ್ಲರು. ಯಶೋಧ ಮತ್ತು ಗೋಪಿಯರು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದಂತೆ ಅವರು ಭಗವಂತನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯ ಬಲದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಬಲ್ಲರು.

ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಶಕ್ತಿವರ್ಧಕವಾದ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಜೀರ್ಣವಾಗುವ ಆಹಾರವನ್ನು ಹಿತಮಿತವಾಗಿ ಸೇವಿಸಬೇಕು. ಈರುಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಂದರೆ ಮನೋನಿಗ್ರಹ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಸಾಧನೆಗೂ ಶರೀರವೇ ಆಧಾರವಾಗಿದುದರಿಂದ, ಅದನ್ನು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿಯೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತೋರಿಕೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಲಿ ಎಂದು ಯಾವುದೇ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಉನ್ನತ ವಿಚಾರಗಳ ಆಲೋಚನೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಷಯಗಳ ಚರ್ಚೆ, ಪವಿತ್ರಗ್ರಂಥಗಳ ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಮೀಸಲಿಡಬೇಕು. ಧ್ಯಾನ, ಜಪ ಸಾಧುಸಹವಾಸ, ಸಾಧುಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಕು.

ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಈ ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮಿಂದಾದ ತಪ್ಪುಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನಾಗಲಿ, ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತಮಗುಂಟಾದ ಸೋಲುಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನಾಗಲಿ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಕೊರಗಬಾರದು. ಕರುಣಾ ಮಯನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಸದ್ಗುರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವು ಕಡುಕಷ್ಟದ ಪಯಣ. ದಾರಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಅಪಾಯಕರ. ಒಬ್ಬ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಶಿಷ್ಯನು ಎಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದರೂ ಎಡಹುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಸದ್ಗುರುವು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲ ಅಪಾಯಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿ, ಜನನಮರಣಗಳಾಚೆಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಗೆ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕದಿಯುವ ವಿದ್ಯೆಗೂ ಒಬ್ಬ ಗುರು ಬೇಕಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದ ಬಳಿಕ, ಆತ್ಮವಿದ್ಯೆಗೊಬ್ಬ ಗುರು ಇರಬೇಡವೇ! ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠವಾದ ಗುರು ಮಂತ್ರೋಪದೇಶದ ಮೂಲಕ, ಇಷ್ಟದೈವಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಮೆಟ್ಟಲುಮೆಟ್ಟಲಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಕಡೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಗುರುವು ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ. ಗುರುವಿನ ದೇಹವೆಂದರೆ ಅದು ಭಗವಂತನು ನೆಲೆಸಿರುವ ಒಂದು ದೇವಾಲಯ. ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದೊರೆತು, ಕುಂಡಲಿನೀ ಶಕ್ತಿ ಜಾಗೃತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಗುರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊರಬಾರದು. ಸಾಧನೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಗುರುವು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತಾನೆ. ಸರಿಯಾದ ಗುರು ನನಗೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಶಿಷ್ಯನು ಹಂಬಲಿಸುವಂತೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಷ್ಯನು ನನಗೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಗುರುವೂ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಸದ್ಗುರುವು ಭಗವದ್ವರ್ತನ ಪಡೆದವನಾಗಿರಬೇಕು, ಭಗವಂತನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೋಷಿತನಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂತಹ ಗುರುವನ್ನು ಶಿಷ್ಯನು ಆದರದಿಂದ ಕಾಣಬೇಕು. ಅವನ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವನ ವಚನಗಳನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಗುರುರಕ್ಷಾಹಸ್ತದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಯಾವ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಶಿಷ್ಯನೂ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ.

ದಿಲ್ಲಿ, ಅವನಲ್ಲಿ ಶರಣಾದರೆ ತಪ್ಪುಮಾಡುವ ಸಂಭವ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

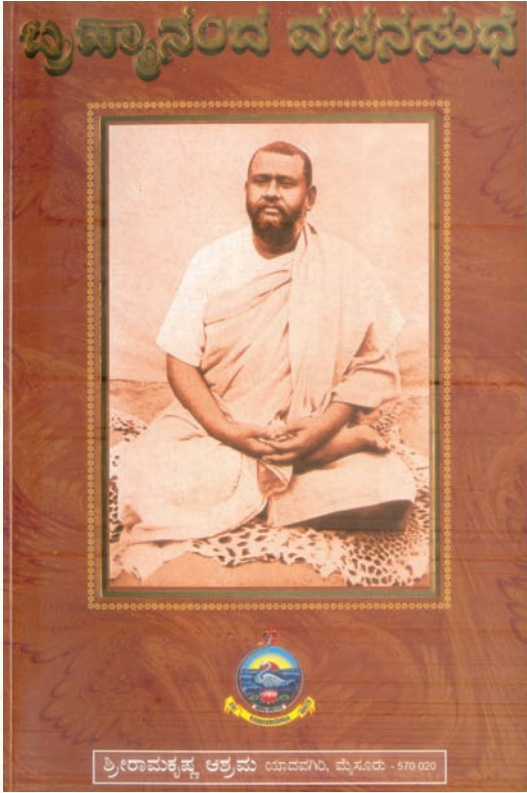
ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗವದು ಹೆಚ್ಚೇನು ಸವಿದಂತೆ

ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧುಸತ್ಪುರುಷರ ಸಹವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಮೊದಲು ಅವನ ಸೇವಕರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಬೇಕು. ಅಂತೆಯೇ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಭಗವಂತನ ಸೇವಕರಾದ ಸಾಧುಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳ ಸಂಗಮಾಡಬೇಕು. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರೈಲಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಬ ಸಾಧು ವೊಬ್ಬರಿದ್ದರು. ಸಾಧಕರೊಬ್ಬರು ಎರಡು ಬಾರಿ ದರ್ಶನಕ್ಕೇದು ಹೋದರು. ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು. ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿ ಅವರು ತುಂಬಾ ಅತ್ತು ಗೋಳಾಡಿದರು; ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟೆಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಕ್ಕರು; ಅಮೇಲೆ ಉನ್ನತ ಭಕ್ತರಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಸಾಧಕರು ನಾನು ಇಂದು ಸಾವಿರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೋದಿದರೂ ಕಲಿಯಿರಾದಷ್ಟು ಪಾಠ ಕಲಿತೆ. ನಾನೂ ಅವರ ಹಾಗೆಯೇ ಕಣ್ಣೀರ್ಗರೆದರೆ ಮಾತ್ರ ದೇವರು ದೊರಕುತ್ತಾನೆ; ದೇವರ ಕೃಪೆ ದೊರೆತ ಮೇಲೆ ಅಂತಹ ಆನಂದಾನುಭವ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡರು. ಸಾಧುಸಂಗದಿಂದ ನಮಗೆ ಹಿತವಾಗುವುದು, ಅಹಿತಕಾರಿಯಾವುದು ಎಂಬುದು ತಿಳಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ.

ನಾವೊಂದು ಹೊಸ ಊರಿಗೆ ಹೋದಾಗ. ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯೊಬ್ಬನು ದೊರೆತರೆ, ನೋಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಬಿಡಬಹುದು. ಅಪರಿಚಿತರಿಗೆ ಬರ ಬಹುದಾದ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳು ತಪ್ಪುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಧುಸಂಗದಿಂದ ನಾವು ಸಾಧನೆಯ ಪಥದಲ್ಲಿ ಅಡೆತಡೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬೇಗನೆ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದು. ಗಡಿಯಾರ ಕೆಟ್ಟುಹೋದರೆ, ಅದು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಮನವೆಂಬ ಗಡಿಯಾರ ಕೆಟ್ಟರೆ, ಸಾಧುಗಳೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮರು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮಹಿಮೆ

ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣ: ಸಾಧುಜೀವನಕ್ಕೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತರಂಗವೊಂದು ಹರಿಯುವ ಒಂದು ಕಾಲವಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಕಾಲ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣವು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ತೀರ್ಥಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪವಿತ್ರತಮವಾದುದು. ಅಲ್ಲಿ ಏನೇ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾಗಿ ಫಲಿಸುತ್ತದೆ. ಜಪತಪಧ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಬೇಗನೆ ಶಾಂತಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿರುವ ಮಹಾಶಕ್ತಿ ಅಲ್ಲಿ ಬೇಗನೆ

ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಧುಸತ್ಸಂಗ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಆಲೋಚನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಆಲೋಚನೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದುವ ಸರ್ವರಿಗೂ ವಿಶ್ವನಾಥನು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಆಸ್ತಿಕರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಶ್ವನಾಥನ ರೀತಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದುದು, ಅದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಅನೇಕರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಕಾತರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹರಿದ್ವಾರ: ಹರಿದ್ವಾರದ ವಾತಾವರಣ ಬಹಳ ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಗೆ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪಾವನ ಗಂಗಾನದಿಯಾಗಲಿ, ಭವ್ಯ ಹಿಮಾಲಯವಾಗಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಗ್ನರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಓಂಕಾರದ ಅನಾಹತನಾದವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಆಲಿಸಬಹುದು. ಅಂತಹ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕಾಗ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸೋಮಾರಿತನದಲ್ಲಾಗಲಿ ಕಾಲಕಳೆದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಬೇರಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಬೃಂದಾವನ: ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಲೀಲಾ ಭೂಮಿಯಾದ ಬೃಂದಾವನವೂ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಹಗಲೆನ್ನದೆ ಇರುಳೆನ್ನದೆ ದೇವರ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಅನೇಕ ಸಾಧುಗಳು ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೇ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿದ್ದರೂ ಬೃಂದಾವನವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.

ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ

ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾನವ ಜನ್ಮ, ಮುಮುಕ್ಷುತ್ವ ಮತ್ತು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಆಶ್ರಯ - ಈ ಮೂರೂ ಅವಶ್ಯಕ. ಅವು ಲಭಿಸಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಮಾನವಜನ್ಮದ ಆ ಪರಮಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲೇ ಬೇಕು. ಧ್ಯಾನವೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಿರುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗ. ತೀವ್ರವಾದ ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ದೇವರನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಮನನಮಾಡುವುದೇ ಧ್ಯಾನ. ದೇಹವನ್ನು ದೇವಾಲಯವೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟದೇವತೆ ಇದ್ದಾನೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅವನ ಮೇಲೆ, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟದೇವರ ಆಕಾರ ನಿರಾಕಾರ, ಎರಡೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ.

ನೇರವಾಗಿ ಪದ್ಯಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂರಬೇಕು. ಹೃದಯದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಗೋ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಅದು ಬಾಲಕನಂತೆ ಚಂಚಲ. ಎಳೆದಳೆದು ತಂದು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಬೇಕು. ಮಾವುತನು ಮದ್ದಾನೆಯನ್ನು ಪಳಗಿಸುವಂತೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪಳಗಿಸಿ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗಿ ಮೇಲೆತ್ತಬೇಕು. ಮಾಯೆಯು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಪ್ರಲೋಭನೆಯ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳದಿರಬೇಕು. ಅದು ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಠಿಣ. ಭೋಗ ಮತ್ತು ಧೈವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಗಲಾರವು. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಓದಿದರೆ ಏಕಾಗ್ರತೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೇಗ ದರ್ಶನವಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಆತುರ, ಕಳವಳ, ನಿರಾಸೆಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಬಾರದು. ಸಾಗರಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಮುತ್ತು ರತ್ನಗಳು ಮೊದಲ ಮುಳುಗುವಿಕೆಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಮರಮರಳಿ ಮುಳಗಿ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲೇ ಬೇಕು. ಪ್ರಾತಃಸಂಧ್ಯಾ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲಗಳು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಕಾಲಗಳು. ಆಗ ಸುಷುಮ್ನಾನಾಡಿ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಸ್ಥೂಲದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಡೆಗೆ ಸಾಗಬೇಕು, ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿಂದ ಕಾರಣ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಹಾಕಾರಣ, ಕೊನೆಗೆ ಸಮಾಧಿ. ಇದೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಮಯ ಎಂಬ ಅರಿವೇ ಸಮಾಧಿ. ಧ್ಯಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆನಂದಮಯರಾಗಿರುತ್ತ, ನನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವರೂ ಆನಂದಮಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿಯ ದರ್ಶನ, ದಿವ್ಯನಾದಗಳ ಆಕರ್ಷಣ - ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದೇ ಸರ್ವಸ್ವವಲ್ಲ.

ರೋಗಕ್ಕೆ ಔಷಧಿ ಸೇವಿಸುವವರಂತೆ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಎಳೆಂಟು ವರ್ಷ ಧ್ಯಾನಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯೆಂಬ ಕಾಲ ಕೂಡಿಬರಬೇಕು. ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗ ಒಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ತಾಯಿ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಭಗವಂತ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಸಾಧಕರಿಗೆ ಉಪದೇಶದ ಖಜಾನೆ

ಸಮಯದ ಸದುಪಯೋಗ: ಜೀವನವು ನದಿಯಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹರಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ದಿನಗಳು ಪುನಃ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈಗಿರುವ ಕಾಲವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೊನೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯೋ ವೃಥಾವಾಯಿತು ಎಂದು ಹಲುಬಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬಾರದು: ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ ಅದು ಪ್ರಪಂಚದ ಪಾತಕಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಪಾತಕ. ಕುಡುಕನನ್ನಾದರೂ ನಂಬಬಹುದು, ಪರಸ್ತ್ರೀವ್ಯಾಮೋಹಿಯನ್ನಾದರೂ ನಂಬಬಹುದು. ಆದರೆ ಸುಳ್ಳು ಗಾರನನ್ನು ನಂಬಬಾರದು.

ಮೌನದ ಪರಿಮಿತಿ: ಸಾಧನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೌನ ವನ್ನೇನೂ ಆಚರಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾಡುಹರಟೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಕೇಡು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಬಲವಂತದ ಮೌನದಿಂದಲೂ ಕೇಡುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಗತ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಮಾತ ನಾಡಿದರೆ, ಅದು ಮೌನದಷ್ಟೇ ಫಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಸುಷುಪ್ತಿ: ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾಗಿರುವ ಸಾಧಕ, ದಿನಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುಗಂಟೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಐದು ಗಂಟೆ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಲಿ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದೊಂದು ರೋಗವೇ ಸರಿ.

ಭಗವಂತನನ್ನು ನಂಬಬೇಕು: ದೇವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ನಂಬಬೇಕು. ಅವನಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಮುಂದುವರಿ ಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ದಯೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಕ ಹೃತ್ತೋರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಮಾತುಕೊಡುವುದು: ಇತರರಿಗೆ ಮಾತುಕೊಡುವಾಗ ಖಂಡಿತ ವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ಬದಲು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾವು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋಗಬಹುದು.

ಪರದೋಷಾನ್ವೇಷಣೆ: ಮತ್ತೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ತಪ್ಪು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬಾರದು. ಅದು ಸಾಧಕನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ ವಿನಾಶ ಕಾರಿ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕೆಟ್ಟಗುಣಗಳನ್ನೇ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿ ಹೊಗಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಏಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ: ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದು ವರಿದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವೇ ನಿರ್ಜನ ಏಕಾಂತಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಮೊದ ಮೊದಲೇ ಹೋಗುವುದು ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಮನುಷ್ಯ ಸಂಪರ್ಕ ದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಯತ್ನಿಸಿ ಕೆಲವರು ಹುಚ್ಚರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದೇ ಸ್ವಭಾವದ ಇಬ್ಬರು ಇರುವುದು ಮೇಲು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ, ನಿಜವಾದ ಏಕಾಂತವೆಂಬುದು ಮನಸ್ಸಿನ ಆಚೆ, ಬುದ್ಧಿಯ ಆಚೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು.

ಮಧುಕರಿ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ: ಸಾಧನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಅನ್ನಭತ್ಯ ದಿಂದ ಆಹಾರ ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ವಿವಿಧ ಆಶಾಪಾಶಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ, ಜನರು ಅಂತಹ ಭತ್ಯಗಳಿಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಲ್ಕಾರು ಮನೆಗಳಿಂದ ಮಿತವಾಗಿ ಬೇಡಿತರುವುದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ. ಯಾವುದೇ ಆಸೆಯ ಸೋಂಕು ಅದಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶೀಲಸಂವರ್ಧನೆ: ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಶೀಲವನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಕೊಂಡ ಹೊರತು, ಇತರರ ಸೇವೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ದೇಶದ ಸೇವೆಯ ನ್ನಾಗಲಿ ಮಾಡಲಾರನು. ಯಾರು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸ ಲಾರದೋ ಅವರಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಸಹಾಯವಾಗದು.

ಪುಣ್ಯಸಂಪಾದನೆ: ಸಾಧುಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ಗೃಹಸ್ಥರಿಂದ ಏನನ್ನಾ ದರೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚಭಾಗ ಹರಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೂ ತಮಗೊಂದಿಷ್ಟು ಉಳಿಯುವಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವನ್ನೂ ಸಂಪಾ ದನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಧನೆಗೆ ಸಮಯವೇ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಾಧಕ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಹೇಳ ಬಾರದು. ಅವರು ಲೌಕಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೆಲಸಗಳೆರಡನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿರುವವರು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿಯೇ ತೀರುತ್ತಾರೆ.

ಹೀನ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಉಚ್ಚಾಟನೆ: ಕಾಮಾದಿಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದೇ ಮಹಾ ತಪಸ್ಸು. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಸಾಧು ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಸಾಧಕ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲಾದರೊಮ್ಮೆ ಹೀನ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಎದ್ದುಕೊಂಡರೆ, ಅದೇನೂ ಮಹಾಪಾಪವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ಹೊರದೂಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು, ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಚ್ಛಾಂಗೆ ಇರುವೆನೋ: ಸಾಧಕರು ಗಾಳಿಗೆ ತಾರಾಡುವ ತರಗೆಲೆ ಯಂತಿರಬೇಕು. ದೇವರು ಎಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಿದರೂ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರ ಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯೆಂಬುದೇನೂ ಇಲ್ಲದಿರಬೇಕು.

ಲೌಕಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಪಾಯ: ಕೇವಲ ಲೌಕಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿ ದರೆ ಅಹಂಕಾರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೀನಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಚೋ ದಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ದೇವರಿಂದ ವಿಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಗ್ರಂಥವು ಎಷ್ಟೇ ಮನೋರಂಜಕವಾಗಿದ್ದರೂ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ಕೊನೆಗೆ